١

نور نامہ

نظم (اردو)

کتاب کا نام : نورنامہ
فن: نظم

لوزنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

الہی کرنہار کرتار توں　　سنوارا ہے قدرتکی سنسار کوں
زمین کوں بچھی اسی توں خلعت دیا　　رنگا میز کرتسکوں گلشن کیا
فلک کا محافہ عجب دھات کر　　معلق رکھا ہے بچی اسکوں مکر
سو تس بیچ کر روشنی چاند سور　　اوجالا دیکھایا دو توں عین ظہور
سخن کو زبان پر تو بخیا نہار　　منکیا رب کیکن سو توں د نیہار
زنکار نکہ نعت کا صفر انبرا　　بچھایا زمین پر بہر بک سرا
بہتر کی صلب بیچ ہیرا کری　　کاریکی وجل سوں بھاران دہری
نبی حکمت کی پانی کو برساوی توں　　ہیرا لعل کر پایین دکھلاوی توں
تیری بیچ کتی لک صنعت کری　　ہر جنس کی لاکوں کاری کری
نیرا بیچ کہنو نکر زبان پر ہوی　　تو ہر بال کوں لک زبان جب ہوی
توں ہو رانکر سنی ی کریم　　ثنا صفت تیرا بہوت ہے عظیم

کتی ہون

کتی ہون اتیا یہان سوں تجہ نور کا　　بیان وار سب گنج معمور کا
کہ جب کیچہ نہتا توں سو ایکہ تہا　　کہ قدرت سنی گنج مخفی میں تہا
سو یہہ ایک نوں یکا یک نہ بر　　کیا نور احمد محمد بدر
محمد محمد محمد کہا　　محمد کری ہیم میں مل رہا
محمد محمد نبی ہے سچا　　کہ لولاک کا او دھنی ہے سچا
و کہے ہیں بیچ اولکا ہے سر حرف　　ہے سب افرینش میں اوسکا شرف
وہی عین خالص ہے کونین کا　　او صاحب دھنی قاب قوسین کا

صفت نعت بعد از کہوں مدح یار　　کہ پہلوان دینکی بر قرار
ابو بکر صدیق ہے یار غار　　صدق مراتب میں عالی قرار
دوجی یار حضرت عمر ہے آمیر　　عدالتکی شیوہ منی بی نظیر
تیجی یار دنیں ہے سو عثمان ہے　　او جامع النص قران ہے
سو چوتہی علی شاہ مردان ہے　　شجاعت کی او شیر سچا ہے
اگر تک لیاوی اپنو سعن جگ کوے　　ہے تحقیق او سبی دین ایمان کہوے

حکایت سو یونکر آهی اسو ضا   کهوں کهولکر میں سو اوسکا جزا
یکایک وحی لای جبریل نی   سو حاضر نتهی شه حجری منی
تهی خاتون جنت بهی اس تهار بر   نتهی تهی نبیکی سو حجری بهتر
کهری هوکه جبریل کون کتنی سلام   بچابول انکی اکو کتنی سلام
ندی جواب جبریل جب رهی   بی بی فاطمه دیکهه یو جهن لکی
کهی جبریل سن ای فرخنده فال   عمر کون برا مین نبی سون اتال
بچابولنا تمکون واجب تها   سو یونکر مری دل ملایا اتها
سنی بات سبی بی بی فاطمه   نبیکی انکی بین کهون یو بیان
جو معلوم هوا تها سو حضرت کتین   چلی آی دیکهی سو جبریل کون وین
نبی دیکهه جبریل کون لی پوچهی یو بات   برا مین هون یا تم کهو منجه سنکات
لکی بولنی شه رسول جبریل   عمر کو برا مین اچهو نکا قلیل
ونی هین بزرگ مین فاصل تهین   خدا اس تا هر وقت و اصل تهین
نبی بول او تهی تمکون کیچ یاد هی   عمر کا اگر کیچه بهی استاد هی
کهی بعد ازان جبریل ای رسول   خدمت کیا دو جهان مین قبول
کها نلک کهون میں عمر کا بیان.   کهو مختصر تمکون هوی عیان

قطب کی

قطب کی طرف یک ستاره اتها   خدا کی حکم سون نکلتا اتها
جو ستر هزار سال کون یکبار   طلوع هوکوا تا بکر استوار
غرب هونیکون بهی ستر هزار   گذرتی تهی اینچه برسان شمار
ولی اس ستاریکون دیکهیا جو نهین   بهی ستر هزار مرتبه اس کتین
یو سنکر تبسم سون بولی رسول   سو ابی نکلس کیا مین قبول
قطب کا ستاره هی صاحب جلال   جو حاضر هی یهان نهین دیکها هون اتال
بچهانیکی اوسکون تهین جبریل   اول یو جهتا هون میں تم سون دلیل
توکیون نبچهانو کا ای شاه من   جو دیکها هون کتی مرتبه اسکدن
بران شه سارک او دستار کون   او جاکر دیکهائی اپن هات سون
دیکهی جبریل نی سو تالو او بر   جمکتا اتها او ستاره مکر
ادب سون انکی بوکه بوسه دی   بهوت دهات حضرت یو شکر کری
کهی جبریل یو ستاره سهی   نشانیان بهی دستیان نهین جهار بهی
بران بعل او تهی یون رسول انام   جو اوکی نشانیان سو بولو تمام
که جبریل بولی ای صاحب قبول   اول تاج تم سر یو تها ای رسول
سوکا نانین موتی تهی دوبی بها   بهی جو تها سو کانمین حلقه اتها

نبی کئی ایچار جز دنیان منی　　کہ نازل کیا اونکون رحمان نی
اول تاج منجہ سر پو تھی سو علی　　کیا جکون دوجا کلاالہ سے
دونو در بہشت کا امین ہین　　سو حلقہ کلید کا سو خاتون ہین
آسا کہی جبرئیل سیتی بات　　لگی بولنی بہی نبی ان سنگات
ستاریسون انکی میرا نور رہی　　بنجاہ لاک ہور چار ہزار سال ہی
کہ موجود کر کر رکھیا تہا خدا　　کتا ہون تیری سون تول ابتدا
میرے نور سون سب ہوئی کیا ظہور　　دیکھیا یا تماشا اوصحب سرور
او جب نور ظاہر ہوا سب سر　　بزان رب سون ایا حکم منجہ اوپر
کہ ای نور میرے تیری سون اتیل　　جو پیدا اتس سب کچہ کرون قیل و قال
تو اول دریا دس ہوئی بیکران　　سو یکیک دریا بیچ ہو اپنچہ مکان
علم کا دریا ہی جو سب تی اول　　جو بی انت کرا سکون دیتا فضل
دریا دوسرا ناؤں جسکون عمل　　سو طاعت خدا کا اہی بی بدل
عشق کا دریا تیسرا بی نظیر　　او دشوار سب سون جو روشن ضمیر
بہی جو تھا دریا حلم کا مایہ دار　　تو اوبات رف رفکہ ہی سایہ دار
ہی پنجم دریا خوف کا رہنمون　　سدا در سون حقکی کیا ہنکون

الحقکہ

چھٹا ہی دریا صبر کا خوش لحن　　سو کہنبر ہی ہو بھریا انجمن
عمل کا دریا ساتوان کامیاب　　کہ جہل کا رمن جو سدا آفتاب
جو ہی اٹھوان او فہم کا دریا　　عجب کچہ خزانہ ہی حقکا بھریا
نوان ہی دریا فقر کا لاطمع　　ہدایت سون جلتا ہی روشن شمع
سو دسوان دریا ہی رحمت پذیر　　او امداد سون ربکی ہو بی نظیر
سو ہر یک دریا بیچ دہ ہزار سال　　کیا نور سجدہ بہی ہو کر وصال
بزان حکم آیا نکل بہار آ　　کھرا ہو کو قوت سون تنکو ہلا
ہلایا سو قطری پری چند ہزار　　کہ یک لاک اوپر سو چوبیس ہزار
ہوئی اُستی پیدا اتس پیغمبران　　بہی ہادی خلقکون ہوئی رہبران
بہی دسری مراتب بوندان کئی ہزار　　فرشتی ہوئی بعد دبی شمار
کہ تالو سون تین سو تیرا بوند جہرے　　نبیا نہیں او سب مرسلان ہو کہر
پیٹ نیکی بوند سون ہوا استوار　　ہوا ہی خدا کا عرش برقرار
جو آسبرا ہی عرش او عظیم　　جو قدرتسون ابنی رکھیا مستقیم
جہانلک ہی دنیا نہیں دو نکر بہتر　　زمین آسمان ہور جنا بحر و بر
بوسکون رکہی لیا عرش کی اوپر　　دسی جو نکہ بہولاں جری دال بر

غرض بیچ جو دا قندیلان لگی ۔ سدا جوت سون اسکی جگمگی
سو ہر یک قندیل تل جو رہ بسر ۔ بنگہیرون سون بجلی نمن جلد تر
اوری بانچہ سو بر قندیل نکلی ۔ تو تب جاگو دسرے سو گرنگی لگے
نکل بوند یک زلف سید سے مستی ۔ ہوا لخت ربکا سو اس بوند ستی
نکلکر باوین زلف کی بوند ستی ۔ جو کرسی ہی حق کی سو پیدا اس تھی
نکلکر سید کا لگا بوند ایک ۔ قلم تب جو پیدا ہوا اس تی نیک
باوین کان سعن یک پریا بوند نکل ۔ ہوا اسی پیدا اس لوح سکل
سید سے بہو نکی بوند سو قندیل ہوا ۔ دوجی بوند میانی سو کعبہ ہوا
کہ دو بوند جہری باوین بہون سعل کی تمام ۔ جو بیت المعمور ہوا ہی مقام
نبیانکی روحانیا دوجی بوند مین ۔ یو ظاہر سدا خاص ہور سام میں
رکھیا جو روحانیا نبیانکی مدام ۔ سو بیت المعمور مین صبح و شام
کہ ساری جہانمین نبی ہین کرکر ۔ رکھی ناؤن بیت المعمور کر
سید سے انکہہ سون پودو بوند میل ۔ کہ جبرئیل ہور بھی دو جا میکائیل
باوین انکہہ سون بوند دو بہار ۔ بہلی بوند میانی یہ اسرافیل ہوا
دوجی بوند مین ہی سو جو تہا ملک ۔ حسی تھا ر ہتیکون جو تہا فلک

لگی برکت

بری سات بوندان سیدی کا لگی ۔ ہوی سات طبقان اسمان کی
فرق سون ہر یک اسمانکون رکھیا ۔ بر بس پانچہ سو راہ میانی کہیا
اول اسمان خام نقرہ تمام ۔ خبر یون کہا ہی خدا کا کلام
دوجا اسمان زر کا ہی آبدار ۔ تو قدرت سون اسکون کیا زر نگار
موتی سون بنایا تیجا اسمان ۔ یو تحقیق کر بات تون دل ہی جان
سو اسمان چوتہا اہی زر سفید ۔ نہ پایا کنی اسکی قدرت کا بہید
جو ہی اسمان پانچوان یاقوت کم ۔ چہتا لعل یاقوت سون ہی نیم
سو ہی ساتوان اسمان پانچہ کا ۔ یو یک رنگ سارا ہی پانچہ کا
بھی دروازی سب سات اسمانکی ۔ لگی ہین کیواران زر سرخ کی
قفل سب اونن کون سو یاقوت لعل ۔ کلیدی اونن او ہی ذوالجلال
فرشتی ہر یک اسمان بیچ ہی ۔ عدد بیکنت ہور بی انت ہی
کتی تو رکوع ہور سجدہ منے ۔ کتی تو قیام ہور تسبیح منے
سدا قوت انکون خدا کا یاد ۔ خدا کی بندگی مین ہین دل شاد
جو طاعت مین آ رہی ملک ۔ اسی حالمین سب قیامت تلک
باوین کا لگی سات بوندیں سرسے ۔ ہوی سات طبقان سو بود ہر ے

روایت سو کر نا بیان یو اینال | سو هر یک زمین کا کهون کهول حال
کهون هین جو پهلی زمین خاک کی | که دوسری زمین یو دستی کانچ کی
که تیسری زمین سب روپی سون اچهی | که چوتهی زمین سب سونی سون اچهی
زمین پانچوین هی سو زمرود خام | که چهتی زمین سب لهو یکی تمام
موتیکی اچهی ساتوین سب زمین | که یو بات تحقیق علم الیقین
پری ات یو نندان بنائی کهون بهر | سو اسی هوی ات جنت پذیر
روایت میر سون زیاده هی سن | که موتی اچهی بی بهای سخن
جو فردوس هی هور دار القرار | خلد هور ماوای سو جنت چهار
سو او پانچوان نام دار السلام | کهون کهول کر مین سو باقی کلام
که جنت نعیم هور دار النعیم | عدن سون هوی آت جنت قدیم
زمین نب بهشت کی روپی کی اچهی | که بعضی بهشت سب سونی سون اچهی
اونن پر سو جیسی عمارت سنوار | کهران کوٹهران کی هزاران هزار
که صوفی اکهند پاچه یاقوت کی | رنگارنگ محلان سو زمرود کی
جتر کر ستی هین مهاریان تمام | بهی کونندن کری سب کیسا ران او کام
سونی هور روپی کی کهران بیچ تمام | بند هین کهران سب قطاران قطار

بلند گهر

بلند گهر هر یک جو سهای سو جای | زمین آسمان او سکی درمیان
بچهائی بچهائی هین کونندن نکر | جهمکی نجایب صدر انور
تخت کئی رکهی هین سو صندل ابر | لگی هین اونن پر سو جیسی کنگر
بلنگان ستی هین سو کئی بهانت کی | جو پردی بند هین سو چاندنی کی
رکهی لور بالشت تکیه نمد | گنت مین نه آتا هی اسکا عدد
جو ایسی عمارت محلان بهتر | بسنهار حوران هی وهان سر بسر
اگر آئی یک حور دنیان بهتر | اجالا سو اسکا پری سر بسر
که مشرق تی مغرب تلک جهک جهکات | که اس حور کی نور کا دهک دهکات
مشک زعفران هور عنبر کی باس | که مشرق مغرب چهکیدن آس پاس
سر اک سکون مین سرانی نی بهار | بنایا هی جنکون او پروردگار
جلوئی خاص بندهین دنیا بهتر | دیویکی اونن کی بهی خدمت کهر
دنیان میانی تقوی سون طاعت خاص | رهیا هی سو جنت مین پاوی نجات
دو نو هونت سون دو بری بوند حب | هوی کالوی بهشت کیان سون سب
که جتنی بهشت کی بهی سل سل کیا | که تفسیر مینی انکون فاصل کیا
بهی داستان سون بوندان پری کری نزار | سناری اونن تی هوی کی شمار

زبان سون بری بوند کیتیک سن — کہ تنج اوننتی کو تا کون
تہو دیکی جو بوند سون ہوی ای عجاب — کہ چشمہ ہی پانیکا آب حیات
کلی سون بریا بوند اوستی توجان — جو مریم کون پیدا اس ہوی ہی سحاق
کہ اولوالعظم اس ہی پیغمبران — اوکردن سین پیدا اس ہی دلبران
کہ کہاندی سون دو بوند بری سرسر — بہلی بوند مین حور شبد دوجا بوند چندر
دوجی کہاندی کی بوند ستی دلفروز — اول بوند مین شب دوجا بوند روز
سیدی بازو کی بوند سون ابوبکر بار — کہ سری نبیکی اتہی یار غار
باوین بازو کی بوند سون عادل عمر — کہ فرزند ماری شرع کی اوپر
کہ جہاتیکی بوند سون جو عثمان ہی — کہ داماد ہور جمع الفران ہی
بریا ہت کا بوند یک بی بہا — ہوی اس ستی حیدر علی مرتضا
سیدی ہاتکی پانچہ بوند سون عزیز — جو پیدا ہوی ان ستی پانچہ چیز
کہ عیسی کا عصا ہور انگشتری — سلیمانکی ہی سو خاتم نگین
تیجا بوند یوسف حسن اشکار — جو تہا بوند علیکا ہوا دو الفقار
اہی پانچواں پنجہ ستی ادلیل — کہ آدم آمد اد ہوی تہی زنبیل
نکل کر بری بوند بھی ہات سون — کت ہون تجی مین سو اسبات کون

بہلی بوند

بہلی بوند مین صدرة المنتہی — دوجی بوند میانی درخت طوبی
تیجی بوند مین حوض کوثر کھبیر — بریا ہی گلاب کا جہ خوش بانبیر
بریا بوند جو تہا سو ادم ہوا — کہ ہر قطرہ سون ماما ہوا
بیان وار جہان کا نانون اپیل — کہون کہو لکر مین سو تجہ کن ایتال
بہشت کی اہی درمیانی شجر — بیان وار اسکا نون سن نامور
او سبی بیر ہی لعل یاقوت سات — کہ دیا الیان ہی زمرود ضدلکی بات
کہ پاتان سون شاخان دیسی زرنیدار — سو رحلی سو جہد کا رسون نابدار
بہشت کا جو بار الکی آفتنک — بجی بات باجی منل مور جنک
بہشت بیچ جو کیچ عمارت تمام — سو اس چہار کی ڈال بر تمام
خوش آواز بانا نیتی نکلی عجب — دنیانکی حتی باجی قربان رب
بزان دلکی تین بوند باہر نکل — کہ پیدا ہوی اس ستی بی بی اول
کہ او نور دیدی نبیکا جو عین — دوجا بوند حسن ہور تیجا بوند حسین
نبیکی نواسی ہین دو خاص نور — کہ دو نو جہان بیچ جنکا ظہور
بزان بھر کلی سون تین بوند تمام — بہلی بوند حسن المسنی امام
دوجا بوند حنیف شاہ فرزند علی — اتہی بہلوان نامینی بہلی

سو سید محی الدین عبد الصمد　　　هوا هی تجی بوند میں جسکا جسد
ولی هیں علی بعد ازاں جگ کیرا　　　ولی سبکی هیں مدح جسکا ہرا
کہ پہلی کی بوند سوں ہوا هی صبر　　　کہ انبیاں کی بوند سوں قبلوت ثمر
سیدی پہلی کی بوند سوں ہم رہ امیر　　　دوجی بوند میں بانکی روشن ضمیر
باوین پہلی کی بوند سوں عجب عیار　　　بیاد انبیکا او چالاک کار
کہ لقمان حکیم بوند دوجی منی تم　　　کہ حکمت میں فاضل تھی عالم منی
کہ بوندان بری ناف سوں تب شتاب　　　کہ پیدا هوئی تب دوزخ قرار
کہوں یہاں سوں ہر یک کیرا نام بہر　　　جس وار سب کا کہوں تیری دہیر
سقر ہور نار و سعیر ہاویہ　　　جہنم ہور دوزخ و تلہا کیہ
اچھی ساتواں نام حطمی سہی　　　ہوئی سات دوزخ توں رکھیا دہی
کہ دوزخاں هی دوزخ ہر یک نامدار　　　جو ستر ہزار سال رہ بر قرار
لگی ہیں سو بہر کل یک دار کوں　　　قفل سب اونن کی لگی نار سوں
بلند درہزار سال سوں کم نہیں　　　بغیر سانپ بچھو سوں کچھ کم نہیں
دہکاراں انگاری سوں جہل دونگراں　　　جو ہو سکارتی ہی سدا اجگراں
حکم ہوئی اگر یک نہی سانپ کوں　　　نکل جاوی ارض سماوات کوں

بھی

بھی موں سوں نکلتا سانپاں کی تب　　　زہر کی کہتیاں سوں بحر یعنی
اگر یک رتی زہر واں سوں نکل　　　جو کچھ هی دنیاں بیچ جاوی بگل
جو دوزخ کیرا اگ هی تیز تر　　　سدا دہکتی هی آتش مگر
جو مغرب کی حجرہ میں آتش اچھی　　　تو مشرق طرف آدمی نا بچی
بکل جاوی ایجا سو گرمی سنگ ات　　　بیتی تیز تر اگ هی ای سچ بات
کہا نلک کیعن میں سو دو رجلی بات　　　بیا نوار اسکا تو هی لاک دبات
ضرور یہاں تلک تہا کچھ یک بولنا　　　تہور ا ہوا اسکا بیان کہو لنا
بجہی سیدی زانو سوں دو بوند　　　جو هی یادصر صر بہی زور فہوا
کہا وین زانو بوند دو ہو تیار　　　رعد ہور بجلی ہوئی آشکار
کہ یک مرتبہ بھی سیدی زانو سوں　　　پڑی بوند دو نو دو نو تہاوں سوں
پہلا بوند فردوس روح العرضی　　　سمجھا سو سپاں کوں غرض ہی
تہی سیدی زانو سو بود دو بوند تر　　　پری سو پریاں ہوا کہ یاں سر بسر
دوجی بوند میں غلماں هوئیا آشکار　　　جو حوران جنت بیچ پایا سنگار
بھی باوین زانو سوں بود دو بوند　　　پہلی بوند میانی اسرافیل سور
دوجی بوند میانی تو میزان جان　　　قیامت کوں جو تکلی عمل و ایمان

کہ دری سوں بوہر بابوند جان جو رہ بلصراط ہور قبر ہی پچھان
اپنا بہان سوں کہتا ہوں میں کھولکر بیا نوار سن راہ کا سربسر
جو او راہ باریک ہی بال سوں جلنگی خلق اس کوں حال سوں
اہی تیز شمشیر سوں ای رفیق جو تاریک اماس سوں جوں شفق
سیدی کہو تنبکی بوند سوں آپ اپنا باو بن کہو تنبکی بوند سوں دل اللہ ہو
قدم سوں جو بوندان پری بعدد جو کئی بہانت را تان ہوبان بعدد
کہ تب قدر ہور بھی سو دستگی بوس میسر ہوی ربکی خاصیانکی جن حسن
قدم باویں سوں جیز کتنی ہوی بیا نوار اسکا نہ مجہ سوں ہوی
خدانی حکم بوجل میرے نور کوں تو رہیمان ہی میرے خلق کوں
جہاں ملک جو ہی افرین سب جہت کروں سب بوجگکوں سو میں جک بہت
کیا قول یوں کر منجہ سو خدا کہ توں ہور میں ہی نہیں کچہ جدا
ندا اسکو جن کامیں وانتی جلیا یکایک بار ربسوں اکر ملیا
تکبر دیا ہوت باری منی اتہا سر کرتی سوں اوعالم منی
کیا ابتدا میں سو اسکوں سلام سو بولیا او نبی ہے علیک السلام
زبان کہول بولیا ہی باری تعالی لکیا بولتی بات سنکر او ہی

بنی نبی

روایت بھی کرتا ہوں تجہ سات بھی نبی کی جو داستان کیر ابات ب
نبی جب کئی تھی سو معراج رکہون دیا نور کا یک تجلی عجب
کہی جبرئیل کوں نبی نیک نام ہوا ہی او جلا دیو اسمان تمام
کہی جبرئیل یوں سنو ای رسول خدا خدا تم کیا دو جہاں میں قبول
کہ جنت کی حوران نکل بہار آ تماری سو دیدار کوں خوب تب
ہنسی بھی خوشالی ستی یک حور کہ یو روشنی اسکی دانت نکا نور
بران سن تبسم سوں یک دانت یکبار دیکہائی خوشحالی ستی اس تہار
نبی کی سو یک دانت کا نور او زمین تی عرش لگ بھی جہلکار ہو
کہ دانتاں کوں اب دیا تہا اد نور کہ جس تاب انکی خجل چاند سور
بہشت کی سو یعقوب سوں بازوان لحیم مشک جنت حوض نی وان
نبی کا حلق جو شہد کی سنکات شہد تہا بہشت کا کلی پی سنکات
سنی کوں کیا لعل یاقوت ستی کہ جنت کی یاقوت ہور لعل کی
بہشت سو مانند سنبل مثال بنی کی جو سر میں انکی اسی بال
قدم دو کافور سوں جیوں کیا عبادت کرن واسطہ ان کیا
خبر ہی جو کوئی نور نامہ سنی رکہی یاد ری کوئی مجلس منی

کبیرہ او سی ہور سنتا او سی   برابر ثواب ہی سنانپ کسی
کہ منکر نکیر ہور تربت منے   نہ ہرگز او سی او نکیں پوچھنے
اوجالا قبر میں قیامت تلک   اچھی اوسکی خدمت میں جن ہور ملک
قبر بیچ رونق بہشت کا سب آچھے   جو ہمسایہ اوسکون نہ پایا آچھے
کیا او اجالا کہ بی شمار   کرم سون اوبخشیا پروردگار
کہ ماں باپ ہور سب قبیلہ تمام   کتہ سون اچھی دوزخ جا نہیں مدام
کہ اس نور نامہ کی برکت ستی   کتہ بخش انکا دیوی بہشت ہی
روایت ہی اکثر روایت سنو   بچن کی یو موتی ہی دل سون چنو
بنشتہ تھی جو یک روز محمد نبی   کہ حاضر اتھی ساری اصحاب بھی
خدا نی او سجا وحی بھیج کر   کہ جبریل یونکر سو لیائی خبر
وصیت کریوں نبی الہدیٰ   پڑو نور نامہ کون دایم سدا
جمعہ کون اگر یا جمعرات کون   دوشنبہ کی دن اس حکایت کون
پڑی پاک نیت ستی دل قبول   زبانی کہی ہیں محمد رسول
شفاعت کرونگا قیامت کے دن   نہ بی زیر اسپو محشر کہ تن
خدا یوں کہا پاک بندہ میرا   سنی یا پڑی نور نامہ تیرا

بجن ثر

نبیاں ہور ولیا نکا مرتب او سی   فضیلت سون دایم بہشت پا ہی
ہمیشہ دعا اسکی کر مستجاب   دنیاں بیچ اوسکون مراتب خطاب
اگر میں خدا ہوں یو بندیاں کیا   کہا ہوں یو تحقیق وعدہ میرا
اگر شک جو لیاو تو کافر ہوی   کفرستا دایم اودوزخ میں رہی
بھی یونکر کو دسری روایت منی   بھی حضرت علی کیسی مدینی منی
او یونکر کہی شاہ دلدل سوار   کہ یو نور نامہ جو کوئی فہمدار
پڑی پاک نیت سون کر اعتقاد   تو بیشک خدا دیوی اسکی مراد
کہی یوں اسد اللہ حضرت علی   جو تحقیق ہونہیں خدا کا ولی
مراد اس بندیکی نہ ہوی اگر   تو میں بھی خدا کا ولی نہیں مگر
روایت ہی یو شاہ مردان سون   تو سن جیو سون جیو کی کان سون
جو کوی نور نامہ سنی کان دہر   پڑی یا رکھی پاس تعویز کر
خدا اسپو بہیجی درود و سلام   فرشتی کریں اسپو رحمت مدام
سوا سو جو بردہ دیئی کا ثواب   درم سو ہزاران دیئی کا ثواب
بھی سو سال گویا کہ طاعت کیا   کہ گویا عمر شب عبادت کیا
کنہاں اگر جو بہاران اچھی   زیادہ ادک یا بہاران اچھی

حدا نور نامہ کی برکت ستی   بزرگی ہمو اسکی فضیلت ستی
تمام شب کنہایان بو بخشی جای   قیامت کون درجہ سعادت کا پای
نہ جادو کری اس او پر کار گر   نہ ہوی مکر دشمن نہ اسپر سحر
کہی جبرئیل یون علیہ السلام   سو نیکا جو کوئی نور نامہ تمام
برس ایک روز یک نیکی خدا   دیویگا اوسی دو جہان کی جزا
جو کوئی صدق سون پاس اپنی رکہی   صبح آب ہر روز نینو دہری
بلایان سون ہر دن کی پاوین امان   کہ ہوی اوسی دوست سارا جہان
اگر رزق ہی تنگ ہوی کشاد   بفضل الہی اور رب العباد
اگرچہ آہی قرض ہوی ادا   دیوی غیب کا گنج او سکون خدا
خدا اوسکون دیوای گنج ثواب   جو کرنا سکی کوئی اسکا حساب
اگر آرزو ہوی فرزند [illegible] کا   جو دہرتا ہی امید دلبند کا
کبہی بات ہرگز نہوتا دسی   مراد اپنی دل کا نہ پاتا دسی
علاج او نہ اوی نہ ہوی اثر   نہ تعویز طومار کرسے کار گر
صدق دل سون ہر نیتی پاک سون   جمعرات کر غسل ہر مرد انکون
دو رکعت سنت ادا کر اول   بجہی پرتون تسبیح کی تین بول

ادب سات

ادب سات تعظیم تکریم سون   بری پرسہ نامہ تسلیم سون
بجہی اپنا ہوی جو کچہ مراد   کری دل مین اسکی سجدہ مین یاد
نکر بات کستی نکچہ کام کر   وہین جا بچہانی پو بستر اکرم
او سبی بہانت سون کر جمعرات کون   یو ترتیب کرنا صدق ستی تون
بفضل الہی بحرمت رسول   مراد و مناجات ہوی قبول
روایت ہی دسری سنو ای عزیز   عجایب نقل ہی سمن با تمیز
محمد غزالی فضیلت مآب   ہزار یک دس کم کئی ہی کتاب
کہ ہر رات مین او سو مشغول تہی   ذکر فکر مین حق کی معمور تہی
ہوا غلبہ لا سند مین خوب کا   فتح خواب او خواب تہا لائیکا
کتابان جو تصنیف اچہی آپنی   سراسر لکی خوابمین دیکہنی
دیکا یک انکی نظر تل پریا   تو نسخہ عجایب سونی سون لکیا
پریا کاغذ او پرا تہا زر نگار   مکلل بہ نقش و نورانی نگار
محمد غزالی نرت دیک کر   لئی ہات اسکون دہری سیس پر
ہو خوش وقت دیکہنی مین بہر   لگی پڑنی تعظیم سون سربسر
دیکا ایک ہوی شدنی ہوشیار   اتہا ہات مین نامہ زر نگار

[illegible] دلمنی لیائی ایمان سون — تصدق هوی اسیو دلجان سون
بھی دیسری روایت آهی یو خبر — عزیزان سنو جیو کی کان دہر
امام محمد غزالی اپین — جمعرات دیکھی یہی خواب مین
فرشتی کتیک آسما سون اتر — عجایب یو نسخہ طبق بیچ دہر
اتہا اسیو سر پوش یک نور کا — تجلی منی جون چندر سور کا
فرشتی الٰہی کی فرمان سون — طبق سیس دہر کر بہوت مان سون
محمد غزالی کی حجری مین دہر — ادب سون کہری ہات یک جور کر
غزالی نی پوچھی تین کون ہو — طبق بیچ کیا ہی سو منجکون کہو
لگی بولنی یون فرشتی تمام — سنو یا محمد غزالی امام
محمد نبی ختم پیغمبران — اونو کی اہی نور کا یو بیان
خدا کی حکم سون لیکر آن کر — دہری ہین تماری کتابان کی گہر
تبری پر کیا بہوت رحمت کریم — تو بھی محبت سون نعمت عظیم
یکایک ہوشیار ہو کر امام — لگی دیکھنی بیچ حجری تمام
کتابان سبی کہول دیکہن لگی — ورق بر ورق خوب دیکہن لگی
یکایک نربخش نکل آیا — چندر سور سا نور جہلکایا

ہر یا کا غذ او پر اتہا زر فشان — لکہا تہا سو نی سون [illegible]
عرب ہور عجم روم شام و ختن — حبش ہور ہندوستان سارا دکن
ہوا مشتہر سب جہان مین تمام — سو یو نور نامہ علیہ السلام
سنہی غزنوی یو خبر کس کر — تصدق کیا سب خزانیکا گہر
خزانی منی تہا جو کچہ مال دہن — سونا ہور روپیہ او ہیرا رتن
ہزاران کنیزک ہزاران غلام — ہزاران ہتی ہور گہوری تمام
دیا راہ مین حقکی بہوت مال غرضی — صدق سات ہور ایک ایمان تی
ادب سون بہوت مال غرض ستی — ننگی پانون بہوت ایک حرمت ستی
غزالی کی حرمت منی ان کر — لیا نور نامہ دہریا سیس بر
مطالعہ کیا اسکون دل جان سون — رکہیا یا خزانی مین ایمان سون
بھی ہر شہر کی امیران تمام — کہ ملک ملک بادشاہان تمام
مبارک یو نامہ کی سنکر خبر — دی راہ مین حقکی سب مال زر
آدب سون انکی ہو گوا وین تمام — نقل اوسکی لیکہہ کر لجاوین تمام
جو کوئی نور نامہ پری یک بار — خدا اسیو رحمت کریگا ہزار
نہ پر جانتا ہوی سنی کان دہر — رکھی اپنی پاس تعویز کر

[illegible]

سکون دیوی ثواب عظیم بهی بخشی کنه اسکون رب الرحیم
اگر دل مین دهرتا هی مطلب مراد تو دیوی بجا مراد اسکون رب العباد
اگر هوی بجاجکون مهم عظیم وگر روز هوی غنیم کا او بیم
تو یک هفته هر شب برای ایکبار جو کوئی دل منی لیا صدق برقرار
خدا او مهمات اسان کری غنیم و قوی کون پریشان کری
مبارک یو نامه اچهی جس کی گهر بلا هور افت سون کیچه هی در
نه خوف اگ کا هی نه در چور کا نه جادو سحر ظلم در روز کا
نه مکر فریب لعین شیطان کا خداوند حافظ هور ایمان کا
رکهیا خدا اسکون امن و امان نگهبان هی هور هر در مکان
اگر کوئی دل پاک اخلاص سون نه کیجی جدا آپنی پاس سون
نه شمشیر اسیر کری کار کر نه بندوق نا بان تیر و تبر
صفا جنگ سو او فتح نصرتی او پهرای گهر کون سلامت ستی
اگر موت اسکون سو حضرت خدا دکهه دوی او سی بهشت کا مرتبا
اگر صدق نیت یقین پاک هی تو افت بلایان تی کیا باک هی
الهی یو نسخه کی برکت ستی . سو اس یو نامه کی حرمت ستی

الهی آمین

الهی بحرمت همه اولیان الهی بحرمت همه انبیا
الهی بحرمت امام الهدا الهی بحرمت نبی مصطفی
جو مومن مسلمان دنیا راهی شفاعت نبی سون امیدوار هی
اونکون بهی کر مغفرت یا اله کرم هور رحمت سون کر نا نگهه
تون اسناد اسکا مین کان لگ کهون جو یک یک روایت منی کم رهون
اوسی واسطه مین یو تهورا کیا که دل کهول حقا کن دوعا منگ لیا
مناجات کرتا هون ای پاک رب گنه هور تقصیر میرے عجب
کهون جس زبان سات ای جبار سو میرے گناه کون تو هی کار ساز
بسرے مین بغیر خیبت طاقت نهین نیکی کی تو کیچه منجمین طاعت نهین
مین هر دم کیا هون گنه بی شمار کیا هون ای پاک پروردگار
همت یه مین منگتا هون دایم مدام برای کی توفیق ندی نیکنام
تیری نعمتان پر تو خوش هو شکر عبادت کون سر اکیا هون بسر
هوا حرص مین مین رها روز شب خدا هور نبی کون کیا بهول کب
که جس کون تون هوی رهنما ای خدا او تجه یاد سون یک تی نین جدا
تیری نعمتان سون مین دور هون خلایق کی میانی مین مخمور هون

بغضب کی نظر تون کری | خلق بیچ گمراہ او ہو کر پہری
کہ دن رات منگتا ای پاک رب | تیری رہ ہور رک مجکون ای رب
تون قادر ہی قدرت سون کرنا سہل | کہ پلمین کئی لاک گنہ پائی حال
میری سب گنہ ہانکون برباد کر | گنہانسون تون مجکون ازاد کر
تیرا حکم ہوی تو سوکی جہار سب | ہوی یک پلمین او پہل پہول سب
سکاوی جو پلمین تو جن ان ہزار | دریا ہور ندیان او جو کئی لاک ہزار
او سب کون بہراوی تون یک ساتہ مین | یو قدرتکی بازی تیری ہاتمین
عجب ہی یو تیری سو صنعت گری | ہر یک جنس مین لاک کاری گری
تیرا لطف سب کون کیتا وسی | کہ امت کون آخر کون محمد شفی
کرم کر تیرا منجہ یو کہ ای بی نظیر | کہ محشر کی دن منجکون ہو دستگیر
خجل تون نکو کر مجی وہان خدا | تیر پاک لوکان مین رک منجہ سدا
کہان جل سکون جالک [illegible] | کہ شرمندہ کی مجکون اس لاج کی
قبول کر مناجات میرا اقبال | تون ہی پاک رحمان ہی ذوالجلال
ہر یک کون ہی اس یک دار کی | منجی اس تجہ رب غفار کی
شکستہ کیا ہو یو بیتان کتیک | جواہر جو رولیا زبان سون کتیک

طبیعت

طبیعت دکہاتا ہون تو بہی خام ہی | نہ اسبا تکا کچہ سرانجام ہی
بری لیچہ دنیا مین میرا یادگار | رہنا کر گیا ہون مین امیدوار
اتہا فارسی مین یو نور نامہ نثر | سو دکہنی کیا شعر مین سربسر
طبیعت نہتا کچہ مجی شعر کا | شعر کر کی بولین وزن نظم کا
تخلص میرا اون عنایت شاہ ظہر | میرا جبو ہی منجکون محمد پناہ
کہ ہجرت نبی تہی ہزار یک صد | بہی بارا اتہی ہوی ہین یو تذ
مرتب ہوا نور نامہ تمام | بحق محمد علیہ السلام

کہ ای نور نامہ پری پر سدا
نبی پر پڑو فاتحہ ابتدا
مراد ای حاصل جہر جای سون
خداوند تعالی کری شاد مون
ہزاران درودان ہزاران سلام
محمد پو بہجو درود و سلام
تمت تمام

[illegible marginal notes]